

Égigérő

2007. REFORMÁCIÓ

Jézus mondja:

Én vagyok az út, az igazság és az élet: senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.

(Jn. 14,6)

Megérkezni egy célba általában több úton is lehet. Múltkor mesélte egy ismerősöm, hogy vett egy navigációs berendezést a kocsijába, megjárta vele Csehországot, jól működött, nagyon hasznos, jó segítségnek bizonyult. Ám amikor átlépték a szlovák-magyar határt, továbbra is használta a hazafelé vezető úton. Azonban megbánta, mert az általa jól ismert út helyett egy másikat javasolt a berendezés, amely lehet, hogy rövidebb volt, de abban az időben forgalmasabb, sok-sok kamionnal, sok-sok kanyarral. Nem lehetett előzni, s az 1 órás utat 2 óra alatt tette meg. Amit a józan emberi ész tud, amit a tapasztalat már bizonyított, azt egy gép nem tudhatja. Az okos segítség azonban jó, de ebben az esetben kombinálni kell az emberi tudást és a technika segítségét. Más dimenzióban, amikor életünk útját járjuk, szintén segítségre szorulunk. És mégis ez esetben sokszor megyünk a saját fejünk után. Pedig Jézus biztos segítő. Sokféle út van, sokféle megközelítési lehetőség. Sok vargabetű az életünkben, sok buktató, melyeken el is esünk, fájdalmas sérüléseket szerezve, esetleg másokat magunkkal rántva a gödörbe, így másokat veszélybe sodorva, másoknak is fájdalmat okozva.

Jézus magára mutat: én vagyok az út. Olyan egyszerű. Ha az ember kirándulni megy az erdőbe, a kijelölt úton érdemes haladni, az előre kinézett cél felé, a megadott jelzésen, mert csak akkor jut el a célhoz. Ha letér az útról, talán azért, hogy rövidebben, bajba kerülhet, veszélyes helyekre keveredhet, rásötétedhet, ottvész az erdőben. Nem ér célba, hiábavaló fáradtsággá válik a bolyongás, ha egyáltalán épp bőrrel megússza. Így járkalunk az élet útján is. Megvan a kijelölt út: Jézus Krisztus; adva van a cél: az üdvösség; s adva van a jelzés is: ez pedig a

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Szentírás. Az Ige, mely ott van mindnyájunk szeme előtt, elérhető, egy karnyújtásnyira van, talán az éjjeli szekrényünkön. Csak le kell emelni, kinyitni, olvasni, élni vele. Különbözik úgy járunk, mint a kiránduló, aki látja ugyan a fára festett jelzést, de fittyet hány rá, gondolván, ő jobban tudja az utat.

Jézus az út tehát, ez az igazság, mert Ő az Igazság is, s csak így lehet e földön élhető életet élni, csak így lehet örök életünk. Ez a reformáció üzenete. Hiszen Luther Márton a Szentírást olvasva kapta meg a megvilágosodást, az igazi útjelzőt, s adta a kezébe az embereknek, nekünk is. S Jézusra bátran ráhagyatkozhatunk. Míg egy navigációs rendszer esetében kell, hogy az emberi ész, tapasztalat is jelen legyen, s ötvöződjön a kettő, addig az élet útján a mi okoskodásunk csak elrontja a dolgokat. Jézusban minden együtt van: a mennyei világosság, s az emberi is, hiszen ő valóságos ember is. Jézusban tehát vakon bízhatunk, ő a mi igaz vezetőnk, rajta tökéletesen tájékozódhatunk. Ő célba juttat, az Atyához. De csak rajta keresztül mehetünk az Atyához. Nincs más út. Hiába próbálkozik ma az ember sokféle technikával, módszerrel megjobbitani magát – van ezekből a tanokból bőven – mind csak önmegváltási kísérlet lesz. Félrevezető GPS-ek. Jézus jó úton vezet, és célba juttat. Szemünk előtt van a jó út, karnyújtásnyira a segítség és látótávolságban a cél. Induljunk!

Ámen

Bencéné Szabó Márta

A gyülekezet munkarendje

2007 október-2008 január

2007. október

29. hétfő 18.30 óra Keresztyén Értelmiségi Fórum
 31. szerda 18.00 óra REFORMÁCIÓ ÜNNEPE,
 a reformátusokkal közös esti istentisztelet

2007. november

10. szombat 14.30 óra *Lelkész beiktatás*
 18. vasárnap 18.00 óra zenés áhítat
 26. hétfő 18.30 óra Keresztyén Értelmiségi Fórum
 29.- dec.1.csüt.-szo.
 18.00 ó. ádventi igehirdetési sorozat

2007. december

1. szombat 16.30 óra szeretetvendégség a dunakesziekkel közösen
 2. vasárnap 16.00 óra ádventi gyermek kézműves délután
 2. vasárnap 18.00 óra Tamás mise
 15. szombat 17.00 óra gyülekezeti szeretetvendégség
 24. hétfő KARÁCSONY ESTE
 25. kedd és 26. szerda KARÁCSONYI ÜNNEPEK
 31. hétfő 18.30 óra a 2007. év utolsó napja, istentisztelet

2008. január

1. kedd 10.00 óra ÚJÉV NAPJA, istentisztelet
 6. vasárnap VÍZKERESZT ÜNNEPE
 13. vasárnap 16.00 óra ifjúsági istentisztelet
 20. - 27. vasárnaptól vasárnapig
 egyetemes imahét
 28. hétfő 18.30 óra Keresztyén Értelmiségi Fórum

Gyülekezeti alkalmainkra szeretettel hívjuk és várjuk testvéreinket!

Lelkészváltások és lelkészválasztás gyülekezetünkben Budakeszi szórványunk önállósodásának kezdete

Dr. Bácskai Károly, aki 1997 óta volt gyülekezetünk lelkésze, 2007. augusztus 31-i hatállyal lemondott budahegyvidéki egyházközségi lelkési állásáról. Lemondásának egyedüli oka az volt, hogy az Evangélikus Hittudományi Egyetem meghívta, és egyetemi adjunktusi kinevezéssel megbízta Újszövetségi Tanszékének a vezetésével.

Gyülekezetünkben a lelkési szolgálatok ellátásához legalább két lelkész szükséges. Dr. Fabiny Tamás püspök úr a paróchusi teendők ellátásával szeptember 1-vel kezdődően Keczkó Pál beosztott lelkészünket bízta meg, továbbá az új gyülekezeti lelkész megválasztásáig helyettes lelkésznek Bencéné Szabó Márta budavári lelkészt küldte gyülekezetünkbe. (A lelkész nő a budavári gyülekezetben továbbra is végez szolgálatokat.)

A lelkészváltásokkal egy időben kezdődött el Budakeszi szórványunk önállósodásának a hosszú folyamata is. Püspök úr augusztus 15-i kezdettel megbízta Lacknerné Puskás Sára lelkészt Budakeszi és az egyházi területi beosztás szerint hozzátartozó három településből álló szórvány gondozásával. Ettől kezdve szórványunk „alakuló gyülekezet” lett, amely szervezetenként még ugyan a gyülekezetünkhöz tartozik, kiadásait azonban az Országos Egyház fizeti (a lelkési és kántori illetményeket és az üzemelési költségeket), a bevételek elmaradása pedig gyülekezetünket, ill. az eddig a budakeszi hittanórákat tartó lelkészünket terheli. A gyülekezeti lelkészválasztást az Egyházi Törvény részletesen szabályozza, amelynek alapján kellett a gyülekezetünkben is rövid időn belül 2 presbiteri ülést és 3 közgyűlést tartanunk. Július 23-án presbitérium a közgyűlésnek Keczkó Pál gyülekezeti lelkésszé történő megválasztását egyhangúan ajánlotta, és nagy többséggel ajánlotta a meglévő másodlelkési státus helyett még egy lelkési státus létesítését (hasonlóan a korábbi Danhauser L. – Ruttkay E. vagy Csengődi L. – Kőszeghy T. lelkész – páros struktúrához). A szeptember 9-én tartott közgyűlés egyhangúan elfogadta a presbitérium ajánlását Keczkó Pál gyülekezeti lelkésszé jelölésére, a másodlelkési állás átalakítását második gyülekezeti lelkésziállásra viszont 60 - 40 %-os szavazataránnyal elutasította. *

A szeptember 17-én tartott presbiteri ülés szintén egyhangúan elfogadta az új lelkész kötelességeit és javadalmazását tartalmazó lelkési meghívó- és díjlevelet, amelyet az Egyházmegye, majd az Egyházkerület Elnöksége is elfogadott.

A gyülekezet felügyelője szeptember 27-én arra kérte Dr. Fabiny Tamás püspök urat, hogy a gyülekezetben helyettes lelkészként a lelkészválasztás után is tovább szolgálhasson Bencéné Szabó Márta lelkész nő, aki, mint helyettes lelkész az Egyházi Törvény értelmében csak meghatározott ideig láthatja el a szolgálatokat. Bencéné Szabó Mártával egyelőre 2008. augusztus 31-ig kötöttünk szerződést.

Október 14-én az egymást követő két közgyűlésen elfogadták a lelkési meghí-

vó- és díjlevelet, amelyet Keczkó Pál is elolvasott és elfogadott, majd őt a gyülekezet lelkészének megválasztotta.

Gyülekezetünk most **Keczkó Pál** új gyülekezeti lelkészünk **beiktatására** készül, amelynek kitűzött időpontja **2007. november 10. szombat 14,30 óra**. A beiktatásra és az azt követő közgyűlésre szeretettel várjuk gyülekezetünk tagjait.

A lelkészváltozások eseményeihez tartozik, hogy – mint ez a gyülekezetbe járó híveink előtt ismeretes, – dr. Bácskai Károly volt lelkészünket augusztusban sajnálatos sportbaleset érte (bal sarokcsontja eltört); gyülekezetünkötől felgyógyulása után fogjuk elbúcsúztatni. Gyülekezetünk minden tagja nevében kívánunk teljes gyógyulást és egyetemi munkájához Istenünk áldását!

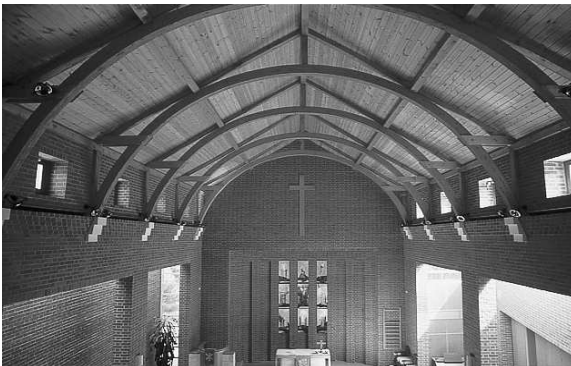
Lelkészeink és gyülekezetünk minden tagjának életére Isten áldását és irányító szeretetét kívánom.

Kézdy Pál felügyelő

***Gyülekezeti lelkész, másodlelkész** (idézetek az Egyházi Törvényből):

23.§ Az önálló szolgálatot végző lelkész (gyülekezeti, parókus lelkész) olyan szolgálati helyre választott lelkész, amelyben nem áll másik lelkész közvetlen irányítása alatt.

24.§ A másodlelkész a gyülekezeti lelkész mellé választott lelkész, aki munkáját a gyülekezeti lelkész irányításával és felelőssége mellett végzi, de személyében felelős a rábízott munka elvégzéséért és lelkészi munkája tartalmáért. [2005. évi III. Törvény második rész, III. fejezet]

Dr. Bácskai Károly lelkészi szolgálata Budahegyvidéken (1997-2007)

Sokunk szomorúságára Dr. Bácskai Károly az idei tanév kezdetével befejezte budahegyvidéki főállású gyülekezeti lelkészi szolgálatát. A nyári szünetben ki-nevezték az Evangélikus Hittudományi Egyetem adjunktusának, és az idei tan-évre megbízták az Újszövetségi Tanszék vezetésével. E két megbízásnak főállás-ban kell, tud eleget tenni. Talán van olyan, aki hálátlanságnak tekinti, hogy hegyvidéki szolgálatát tudományos oktatási feladatokra cserélte fel. Sokan, akik ismerjük, azonban megértjük döntését, hiszen hegyvidéki szolgálati éveinek többségében és a Phd. tanulmányok során „mellékállásban” oktatott a Teológián. Szűk körű beszélgetésekben az is nyilvánvalóvá vált, hogy legszívesebben a gyülekezeti lelkészi feladatokat és az oktatást egymás mellett szeretné végezni. Fontos számára a gyülekezet, a gyülekezeti munka, de választási kényszerhely-zetben végül az Egyetem mellett döntött. Ha mi hűséges gyülekezeti tagok a ma-gyar evangélikusság közösségéhez tartozásunkat is felvállaljuk, akkor be kell látunk, hogy a jövő lelkésznevezdekének felkészítése is igazán fontos és nagy horderejű kérdés.

Bácskai Károly hegyvidéki szolgálata, amely amellet, hogy az eddigi 64 évi tör-ténetünkben rövidnek tekinthető, a mostani időben használatos kifejezéssel „sikertörténet”. Karizmatikus istentiszteleti szolgálatai sokakat vonzottak. Sokan visszatértek, akik korábban más gyülekezetekbe jártak. Ökumenikus nyitottsága révén több vegyes házaspár aktív gyülekezeti tag rendszeres istentiszteleti résztvevő lett. Igehirdetései biblikusak és egyértelműen lutheránusok voltak. Jól együttmű-ködött a gyülekezeti munkatársakkal, fiatalokkal és idősekkel egyaránt.

Bácskai Károly szolgálatainak értékelésekor a legegyszerűbb mutató, ha látjuk és elismerjük, hogy hegyvidéki működése során a vasárnapi istentiszteleti közös-ség létszáma a korábbiaknak duplájára nőtt. Több bibliakör is alakult, a biblia-órákon az összlétszám is megtöbbszöröződött. Bácskai Károly szolgálata idejé-ben épült fel gyönyörű templomunk, Budapest talán legkomplettebb gyülekezeti központja. Ebben a „projektben” is sok feladatot vállalt a gyülekezet lelkésze.

Bácskai Károly gyülekezeti lelkészi utódainak nem lesz könnyű feladata. Sze-mélyisége sokakat vonzott: fiatalokat és időseket egyaránt. Szolgálatát sokan értékelték: saját és a környező gyülekezetekben, egyházmegyei és tágabb körök-ben egyaránt. A gyülekezet lelkeségét személyes kegyességével és széleskörű nemzetközi lutheránus és ökumenikus teológiai kitekintésével segített korszerű-en biblikussá tenni.

További szolgálataira és életére Urunk áldását kívánjuk.

Dr. Csonka Géza

Új lelkészeink bemutatkozása

Tervek, célok, feladatok a gyülekezet jövőjét illetően

Az idei szeptember nagy változásokat hozott a gyülekezet életében. A közösség életének rendkívül fontos, tíz éves korszaka záródott le. Egy gyülekezet életét döntően befolyásolja – még ha nem is kizárólagosan –, hogy ki pásztorolja, vezeti annak életét.

Az első szó éppen ezért, a hála szava a gyülekezet eddigi lelkészének, Bácskai Károlynak. Azokért az időkért melyekben, mint hatodévest a szolgálatba bevezető mentor, majd, mint segédlelkészt irányító gyülekezeti lelkész végezhattük együtt szolgálatunkat. Károly elsősorban szolgatárs volt, aki tudása, gyakorlata és kimagasló színvonalú szolgálatai ellenére is elsősorban testvér és barát volt, a legritkább esetben főnök. S ha végigtekintek az Ő tízéves szolgálatán, azt mondhatom, megtiszteltetés és igazi kihívás a staféta átvétele. Magáért beszél mindaz, ami ehhez a tíz évhez kapcsolódik, s a feladatom hogy ezekre építve folytassam ezt a munkát. Bármilyen eredmény is születessen a jövőben, ez reménység szerint nagyon lesz köszönhető ennek az „örökségnek”.

Lelkiség

Egy gyülekezet életében számtalan cél és terv szerepelhet. Szervezhetünk újabb alkalmakat, vállalhatunk társadalmi és kulturális feladatokat, új beruházásokba vághatunk bele. Mégis, ezek nem helyettesíthetik a legfontosabbat, az eredetit: Jézustól származó küldetésünket. Meggyőződésem, hogy ebben az értelemben „együgyű” egy jól működő gyülekezet élete. Más formában és más hangsúlyokkal, de ugyanazt célozza meg minden alkalom: a Szentháromság Istennel való közösség megélésének áldott eseményét. Ez az a tartalom és cél, amely mindenek felett áll, és amely nélkül ízetlen só, funkcióját be nem töltő egy közösség élete. Ez az, amiben mindig növekednünk kell, s ez hozza magával egyéb terveink megvalósulását is.

Ifjúság

Egy a jövőjét is szem előtt tartó közösség odafigyel a következő generációkra. Mindennél fontosabb annak felismerése, hogy ők viszik és vihetik tovább lelki örökségünket. Tudatosan fel kell vállalnunk minden ezzel kapcsolatos többlet feladatot nekünk lelkészeknek és szolgálatokat vállaló nem lelkési híveknek egyaránt. Feladat a gyülekezet fiatal felnőttjeinek a pásztorolása, a velük való kapcsolat megőrzése és mélyítése. Új és modern alkalmakat kell szerveznünk, melyekkel a fiatal korosztály megszólítható és gyülekezetünkbe integrálható. Olyan programokat kell nyújtanunk, melyek versenyképes alternatívái a fiatalok egyéb szabadidős lehetőségeinek. Ez nem kevés feladatot, s a gyülekezet áldozatos hozzáállását kívánja.

Családiasság – lelkész és gyülekezet kapcsolatának további elmélyítése

Budahegyvidék egyik vonzereje a szomszédos nagy gyülekezetek közelségében a családiasság. Aki csak idegenként belép templomunkba, megjegyzi, hogy az meny-

(folytatás a következő oldalon)

nyire otthonos. De igazán otthonossá és családiassá a templomot a gyülekezet maga teszi, ahol lelkész és gyülekezeti tag együtt fáradozik a vonzó lelki élet kialakításáért. Ehhez elengedhetetlen a lelkész és a gyülekezeti tagok szoros kapcsolata. Azt a már most is működő gyakorlatot kell kiterjeszteni minél szélesebb körben, amely révén természetes része a hívek életének a lelkipásztori látogatás és beszélgetés.

Természetesen még sok más területen van tennivalónk. Mégis e három célkitűzés az, amelyet jelen helyzetben a legfontosabbnak tartok. Ebben várom a Szentlélek segítségét és erejét, ezeket szem előtt tartva fáradozzunk együtt gyülekezetünk jövőjéért!

Keczkó Pál

Bencéné Szabó Márta vagyok, már nem ismeretlen a gyülekezetben. Két évvel ezelőtt is hasonló formában láttam el helyettesítési szolgálatot. Megtisztelő számomra a gyülekezet bizalma, hogy most újra megkeresett, s én örömmel jöttem, jövök. A Budavári Gyülekezetben szolgálók már 10. éve, férjemmel együtt, aki a Budai Egyházmegye esperese is. Négy gyermekünk van. Három már felnőtt, nagykorú, de közülük kettő még tanuló, egy pedig kiskorú. Még mindenki otthon lakik, s éljük a nagycsalád mozgalmas életét. Huszonhat éve végzem már a lelkészi szolgálatot. Győr-Sopron megyében kezdtük, majd a Fejér-Komáromi Egyházmegyébe kerültünk, s azután hívtak bennünket Budára. A család és a szolgálat teljes mértékben kitölti az életemet. Az Úristen engem feleségnek, családanynak és lelkésznek hívott el,

ezt így élem meg. Soha nem szerettem egyiket a másik fölé helyezni. Igyekszem e három hivatás között a harmóniát mindig megteremteni. Egy dunántúli kis faluból indultam, ahol istenfélő, egyházat szerető szüleim már egészen kis gyermekként vittek a templomba, testvéreimmel együtt. Nagypám is, édesapám is gyülekezeti előljárók voltak. Fontos volt számunkra a gyülekezet, szinte egész életünk e köré szerveződött. Ez nem alakult másképp a saját felnőtt életemben sem, immár hivatásszerűen is így van. Mindhárom gyülekezetben, ahol eddig éltünk, úgy igyekeztünk a kapcsolatokat építeni, mintha egy nagy családban élnénk. Mind a beledi, mind a bakonycsernyei gyülekezetekbe örömmel megyünk vissza alkalmasint látogatóba, s szeretettel fogadnak. Valaki egyszer megkérdezte, hogy a szolgálatnak mely területe az, amelyik kedves nekem: igehirdetés, látogatás, bibliaórák, gyermekmunka ...? Sohase osztályoztam ezt így, mindig teszem azt, amit az Úristen rendel. Nincs ez másképp most se, itt se. Szolgálni, segíteni szeretnék. Tenni azt, ami a feladatom: szolgálni Istent.

Erős vár a mi Istenünk !

Bencéné Szabó Márta

„A rád bízott drága kincset őrizd meg”
(2Tim 1,14)

Lacknerné Puskás Sára vagyok. 2007. augusztus 15-én kezdtem munkámat a Budahegyvidéki Gyülekezetben azzal a megbízással, hogy a Budakeszi-Budajenő-Páty-Telki szórványban adódó lelkes feladatokat ellássam. Első szolgálati helyem Mór, ahol a gyülekezet szervezése volt a feladatom. Később a győri evangélikus oktatási központ iskolalelkésze voltam. Azóta is közel áll hozzám a gyerekek közt végzendő lelkes munka, s ezzel együtt – családokkal való kapcsolattartás, de egyre többször érintenek meg az idős problémái is. Két éve költöztünk Budapestre férjem, Lackner

Pál tábori püspökké történt kinevezése kapcsán. Öt gyermekünk van, két egyetemista, két gimnazista és egy óvodás.

Pál apostol fent idézett szavai, melyek hagyományosan a konfirmáció alkalmából hangoznak el egyházunkban, gyakran visszahangoznak mostanában a lelkem mélyén. A kincs – egy igazgyöngy, egy ékszer, egy régi irat, egy lepréselt virág, egy fénykép – általában nem a tömegében hordozza az értékét, hanem kis helyen koncentrálódik. Valami ilyen érzés tölt el a budakeszi gyülekezettel kapcsolatban. A kis létszámú közösség sok értéket rejt magában, melyek azonban néha rejtőzködnek, mint a gyöngy a kagylóval együtt a tenger mélyén, vagy egyszerűen nem az itteni gyülekezetben kerülnek felszínre. Adódik ez talán a saját gyülekezeti épület hiányából: nincs hova kötödni, korosztályok szerinti alkalmakat szervezni. Sokakat fűznek régi szálak valamelyik budapesti gyülekezethez, azt érzik lelki otthonuknak. Csak kevesen dolgoznak helyben, a nap nagy részét másutt töltik, tanulni is sokan járnak Budapestre.

A kincs, amiről Pál apostol beszél, valójában az evangéliumot jelenti. Szeretném, ha tehetnék valamit azért, hogy egyre több találkozási pont jöjjön létre, ahol egymás épülését szolgálhatnánk emberi értékekkel, de mindenek előtt az evangéliummal – Isten dicsőségére.

Lacknerné Puskás Sára

Jót várj!

Jót várj! csak jót s ne aggodalmaskodjál,
a rosszat várni sohase szabad,
elég hordozni, hogyha leszakad.
De addig jót várj, gyönyörűt álmodjál!

(részlet Scholz László verséből)

Nyári élményeink

Legutóbb Sánta Ferenc Isten a szekéren novellájában megjelenő néhány kép felidézésével bízottam mindenkit, hogy óvatosan, de mégis bátran induljon neki a nyárnak, hiszen hitem szerint Isten ott „ül velünk a szekéren”, kíséri utunkat.

Tekintsünk hát vissza, hogyan döcögünk át a nyáron, a „gyülekezeti közös szekéren”.

Július 24-29-ig került megrendezésre Verőcén az **ifjúsági- és gyermektábor**. Szép létszámban (25 fő) széles korosztály gyűlt össze. A különböző generációk közös találkozása új és – a szervezők elmesélése alapján – jól sikerült „kíséret” volt. A vezetők,

Keczkó Pál és Hikisch Zoltán mellett fiatal segítőként vett részt a táborban Özvegy Gergő és Rétallér Orsolya. Hétvégére szintén jó társnak bizonyult a mindig energikus Vörös Eta is. Korábban magam is ilyen vagy olyan formában sokat táboroztattam, s úgy gondolom egy jól sikerült gyerektábor egyik mérője, hogy a táboroztató nem csak fegyelmező felnőttnek érzi magát, hanem ugyanolyan gazdagon, élményekkel teli tér haza, mint a „kicsik.” Idén nyáron ez sikerült, s biztos vagyok benne, hogy ehhez olyan „apróságok” is hozzájárultak, mint amikor Hikisch Zoli új szerepében mutatkozott be: kosárfonást tanított. ☺

A gyerektáborral egy időben érkezett a **finn testvérgyülekezeti konfirmandus csoport** Jaakko Malinen (Jaska) vezetésével. Hagyományosan Bagolyirtáson töltötték a konfirmációra felkészítő hetet. Záró alkalmukon, a templomkertben megrendezett „lakomán” a hegyvidéki gyülekezet tagjait is vendégül látták. A tábor Jaska utolsó „hivatalos” útja volt gyülekezetünkben, mert új szolgálati helyre került. A tuusulai gyülekezetben helyét Tiina Partanen ifjúsági lelkész nő vette át, aki folytatni kívánja az eddig megteremtett hagyományokat. Így mostmár hivatalosan az ő hívására ismét ellátogat 8 fiatal gyülekezetünkbeli Finnországba a novemberben megrendezésre kerülő Maata Näkyviissä fesztiválra.

Augusztus 10-12-ei hétvégén volt a hagyományos **balatoni találkozó**, most **Zamárdiban**. Ez az, amelynek nincs igazán „neve”: egymás között csak „Akarattyának” becézgetjük, mert korábban Müller Miklós bácsi kezdeményezésére minden évben ott gyűltünk össze. Úgy tűnik megérte a sok fáradozás, hiszen kinevelődött egy olyan generáció, amely évről-évre megrendezi valamelyik balatoni településen a találkozót, folytatva a hagyományt.

Augusztus 19-ével kezdődően **biciklitúrázra** indult a gyülekezet apraja-nagyja. Szalay Andi és Hikisch Peti, mint a legfiatalabb „bicajos-nemzedék” tekinték végig a napi körülbelül 60 km-es távot. Szegedről Délvidékre utaztak, majd visszafelé az alföldi tájakat látogatták meg. Idén meghatározó volt az útvonal végigkísérő hőség, így érthető módon a népszerűségi listán egy-egy látnivalót megelőztek a szomjoltó, felfrissülést nyújtó kék kutak.

Dobó Laci örök kiránduló kedvének köszönhető volt, az éves programtervben előre nem tervezett **tátrai kirándulás**, amelyen több, mint húszan vettek részt szeptember 28. és október 1. között. A legmagasabb pont, amit elérték, a Nagyszalóki csúcs (2453 m) volt, de emellett kisebb sétákat is tettek a környéken. A korosztályi szórás talán ezen az alkalmon volt a legnagyobb. Élményszerű volt megtapasztalni, hogy a kétéves Reichart Emőke milyen hosszú távot gyalogolt már saját lábán. Igazi „budahegyvidéki kirándulónak” érett. ☺

A gyülekezet mozgalmas életéről tanúskodnak a nyárelő kirándulások is. Tavasszal, május 19-én ellátogattunk **Zirc**re, s a **Jeli arborétumba**. Ezzel a buszos kirándulással egy régi gyülekezeti hagyományt újítottunk föl, s folytatni is kívánjuk.

Június végén szintén számosan vettek részt a **prágai kiránduláson**. A környező országokba tett látogatás fiatal kezdeményezés, de már hagyománynak tekinthető. Az idei volt a negyedik alkalom; korábban Kárpátalját, Erdélyt, Felvidéket látogattuk meg.

Mindkét programra jövő évadban is számíthatunk, amelyek minden korosztály előtt nyitva állnak.

Borókay Réka

Gyülekezeti alkalmaink bemutatkoznak

Baba-mama kör

A baba-mama kör „legfiatalabb” köreink egyike. Kéthetente szerdán délelőtt 10 órától jövünk össze Bencéné Szabó Márta vezetésével. Az elmúlt év során sok vendég-előadó fordult meg klubunkban, velük beszélgettünk babás és kisgyermekes kérdésekről, problémákról. Az idei évben jobban számítunk a csoport tagjaink aktivitására. A témákat mi magunk vezetjük elő és vitatjuk meg, s csak néhány témához várunk „külsős segítséget”. T. Csoma Cseperke szervezésében

„Tücsökjátászó” együttléteket is szervezünk, ahol a gyermekek és anyukájuk számos új gyermekdallal és mondókával, zenés játékokkal ismerkedhetnek meg. Szeretettel várunk minden kismamát és édesanyát három év alatti gyermekével klubunkba, hogy gyermekeink társaságában, barátságos környezetben, tapasztalatinkat megosztva támogassuk egymást anyai hivatásunkban.

Keczkó Szilvia

Hitoktatás

Az idei tanévben három iskolában tartok hittanórát a gyermekeknek. Tanév elején felveszem a kapcsolatot a kerület általános iskoláinak vezetőivel, s felkínálom az iskola evangélikus diákjainak a hitoktatásban való részvételt. Nagy „előny” számomra, ha az év eleji egyeztetésre már egy-két, esetleg három névvel érkezem, akikről tudom, szeretnének bekapcsolódni. Ebben az évben így tudtunk két új csoportot elindítani két iskolában. Éppen ezért bátorítok mind szülőket, keressenek bátran iskolai hitoktatási kérdéseikkel és kéréseikkel, s tőlem (tőlünk) telhető legteljesebb módon igyekszünk azoknak eleget tenni. Mindazok számára, akiknél az iskolai hitoktatás nem megoldható gyülekezetünk részéről (pl. nem ebbe a kerületbe járnak iskolába, rajtuk kívül nincs más jelentkező az iskolában, stb.), hétfő délutáni gyülekezeti hittanos foglalkozásunkat tudjuk felkínálni (16.30-as kezdéssel, alagsori próbaterem és kisterem), ahol két csoportban (óvodások és kisiskolások) dolgozzuk fel a bibliai történeteket.

Keczkó Pál

Pénteki ifjúsági óra

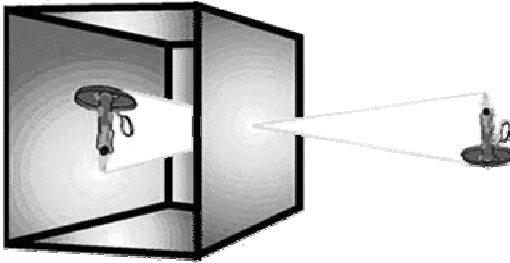
Péntekenként este hat órától a két éve, vagy régebben konfirmált ifjúság gyülekezik össze. Ők gyülekezetünk középiskolás fiataljai. Az éneklés, beszélgetés mellett nagy szerepe van a közös játékoknak, s a havonta egyszer megszervezett közös „falatozásnak”. Idei programjaink közül hangsúlyosak az ifjúsági istentiszteletek, valamint az ősztől folyamán megszervezésre kerülő közösen eltöltött kirándulás hétvége.

Keczkó Pál

Folytatás a következő lapszámban

Időfék

Tudja-e valaki mi az a lyukkamera? Segítek: pinhole. ... Akkor elárulom: az egyik legegyszerűbb leképező rendszer, fényképezőgép.

Egy ilyen érdekes eszközzel készültek azok az alkotások, amelyekkel 2007. őszén ismét megnyílik a diplomunkban található

Teremtés Galéria.

Az alkotó **Hupján Attila** így vall a teremtésnek ennek a formájáról:

„Életünk rohanás, stressz, pörgés. Folyamatosan ott lüktet bennünk a „hajts és fogyassz” létforma szlogenje, miközben lelkünk mélyén mindannyian egy cseppnyi nyugalomra vágyunk. Tán lelassítani az időt? Belezanzásítani és kimerevíteni egyetlen örök pillanatba? Vagy fékezni kicsit, legalább annyira, mint a sportközvetítéseken az ismétlésnél. Ennek az anyagnak ez az apropója. Egy parányi lyukon keresztül szemlélhetjük a világot, másként, mint ahogy eddig megszoktuk. Lassabban, rácsodálkozóbban. A pinhole-ok (lyukkamerák) világa ez. Ez a régi technika már önmagában is fricska a fogyasztói világnak, a mindent behálózó megapixel millióknak. Szivaros- és kekszes dobozból, faskatulyákból készültek azok az eszközök, amelyek segítségével a képeket fotografáltam. Filléres tárgyak, megmosolyogtató tákolmányok, amelyekkel mégis hallatlan öröm alkotni, és egyvalamiben biztosan felveszik a versenyt a legmodernebb digitális csodákkal, a kreativitásban. Mindenfajta automatika és elektronika nélkül, saját érzékeinkre hagyatkozva kell komponálni és láttatni, milyen az, amikor lefékezzük az időt. Kiürült terek, elmosódott alakok világa ez, a szemünk előtt megtörtént és tovatűnt cselekményé, a hátra maradt „másik” valóságé. Lassítsunk kicsit együtt!”

Kubik Anna: Hit és hazaszeretet

Gyülekezetünk Keresztyén Értelmiségi Fóruma ebben a munkaévben is, általában a hónapok 4. hétfőjén szeretettel várja gyülekezetünk tagjait és mindazokat, akik szívesen fogadják magyar művészek, egyházi személyek, írók, költők, tudósok vagy más neves értelmiségiek előadását, vallomását hitükről, erkölcsről, hazaszeretetről, egyházi és társadalmi kérdésekről és mindarról, amiről fontos és értékes mondanivalójuk van.

A Fórum első őszi előadását szeptember 24-én este Kubik Anna Jázsai Mari-díjas színművész tartotta templomunkban. A művésznőt dr. Schulek Ágoston presbiter testvérünk hívta meg, és köszöntötte, számos kitüntetése közül kiemelve talán a legértékesebbet, az idén ta-

vasszal kapott Magyar Örökség Díjat, amelyet nem állami szervek, hanem civil személyek ajánlására neves civil döntéshozókból álló kuratórium ítél oda olyanoknak, akik a legtöbbet tették a magyar kultúráért, nemzeti örökségünk és értékeink megmentéséért. Kubik Anna hitről és hazaszeretetről tett vallomását magyar költők versein keresztül szólaltatta meg. A Veszprém megyei Ósiban született. Szüleire, édesanyjára Csoóri Sándor: Anyám fekete rózsa c. versével emlékezett nagy szeretettel. Elmondta, hite mindig megtartja bánatban, örömben. Hitéről Szalézi Szent Ferenc: A jámborság útjából vett részlettel és Babits: Zsoltár gyermekhangra c. versével vallott. Ha össze kell kapcsolnia hitét és hazaszeretét, Petőfihez fordul: Az elhagyott zászló c. versét szólaltatta meg. Ezután – szavaival élve – felváltva „lágyabb” és „keményebb” versek között mondta el gondolatait, sokszor csak 1 – 1 mondatban adva útmutatást hallgatóságának. Hervay Gizella, Tóth Árpád, Kányádi Sándor, Gyurkovics Tibor és Nagy Gáspár versei következtek, majd a 20. század legnagyobb magyar drámájából, amelyben 200-szor játszott a Réka négyes főszerepét, Sütő András: Advent a Hargitán halk hangon elmondott imája indított valamennyiünket elgondolkodásra: „Uram, felkészületlenek vagyunk a jóra...”

A szünet után feltett kérdésekre adott válaszai színházról, színművészetről, művészként nem vállalható szerepekről, a pályáján őt is segítő nagyszerű kollegákról, köztük Sinkovits Imréről, Bubik Istvánról, Császár Angeláról és Ablonczy Lászlóról, Kubik Anna művészi nagyságáról tanúskodtak. Keresztény hitével nem dicsekedett, de utalásaiból pontosan megértettük, hogy „ugyanabban a hajóban evezünk”. „Serdülő lányomnak próbálok példát mutatni: asztalomon a nyitott Biblia és más könyvek. Ezeket olvasom, szeretném, ha ő is ezt tenné.” Az utolsó kérdésre adott válasza pedig mindnyájunkat elindító útravalóval látott el: „Azért fogadtam el a Városmisszió felkérését az Őrs vezér terén, mert természetesnek gondolom, hogy amikor csak tehetjük, megvalljuk a hitünket. Ha csak egyetlen szó vésődött az emberek szívébe, már megérte.”

Nagyon megérte: Anna, Ágoston, köszönjük ezt a szép és gazdag estét!

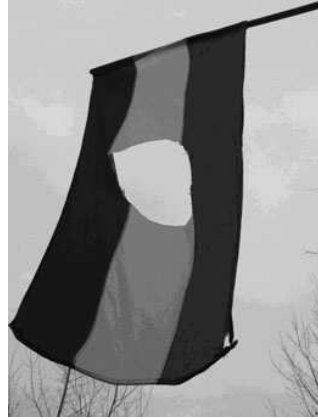
KéP

Varjú-koszorú

Sortüzek döreje szédít,
szív szakad és vakolat,
gyász-szalagok közt az Édes
már megint sírvafakadt.

Fél a fű, a vézna füst is
ijedten legöndörül,
félelem dobog a házban,
a tájban körös-körül.

Fekete bársony-koloncok
örvényét veti az ég,
varjú-koszorú fölöttem,
rajtam hideg veríték.

Nagy László

Halottak napja

Halottak napja van. Az első,
Mióta döngve hullott Rá a hant.
A Sír tövében egy-egy fénybogár
Csillog. Különben sötét a határ,
S hosszú az éj alatt.

Szívek, tilos a nagy világtítás,
S virág sincs annyi már,
Elpazaroltuk régi ünnepen;
Egy-egy szálat visz némán, könnyesen,
Ki ma este a temetőbe' jár.
Hiába, virág sincsen annyi már.

De egy-egy szálat letenni szabad.
S hallatni tompán, fojtottan szavunk,
És aztán: kezet fogni halkán, loppal,
Egyik halott a másik halottal:
Ó hisz' mi itt mind halottak vagyunk.

Reményik Sándor, Kolozsvár, 1920. november 1.

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** óraker (a hónap első vasárnapján **11.30**-kor), úrvacsorával

Családi istentisztelet: a hónap első vasárnapján **10.00** óraker,úrvacsorával

Budakeszin az új ref. templomban: minden hónap első és harmadik vasárnapján és az egyházi ünnepek másnapján **8.30** óraker

Gyermek bibliakör:

Vasárnap 10.00 óraker, az istentisztelettel párhuzamosan (kivéve a hó első vasárnapján)

Bibliakörök:

Kedden 18.30 óraker (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 óraker (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 óraker (középgeneráció)

Budakeszin:

fiatal felnőtteknek és a középnemzedéknek dr. Fabinyi Tiborral előre egyeztetett időpontban

Minden hó 2. szerdán 14.30h-tól idősek bibliakörája a ref. gyülekezeti teremben

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 óraker gyülekezetünkben; az iskolákban megbeszélés szerint.

Konfirmációi előkészítő:

Pénteken 16:30 óraker

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.00 óraker fiatal felnőttek bibliakörája családkoránál Pénteken (*hetente*) 18.00 óraker a korábban konfirmált ifjúságnak és a középiszkolás korosztálynak.

Baba-mama kör

Kéthetente (páratlan heteken) szerda de. 10.00 óraker

Énekkari próbák:

Pénteken 19:15 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

A hittan- és bibliakörök, ifj. órák bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki
Evangélikus Gyülekezet
lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640
e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság:
Borókay Ferenc, Borókay Réka,
dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

<http://hegyvidek.lutheran.hu>